

Nr 148.

Av herr **Jonsson m. fl.**, om ökat anslag till byggande av ödebygdsvägar i Norrbottens m. fl. län.

I sjätte huvudtiteln, punkt 13, hemställer Kungl. Maj:t om anvisande av 900,000 kronor till byggande av ödebygdsvägar i Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands och Västernorrlands samt vissa delar av Kopparbergs län.

Av väg- och vattenbyggnadsstyrelsens redogörelse för anslagsbehovet framgår, att antalet inneliggande ansökningar om väganslag, som alltjämt ökas, under budgetåret 1931/1932 uppgick till 58 för en beräknad totalkostnad av 5,69 miljoner kronor. Det erforderliga anslaget var 4,11 miljoner kronor, men endast 0,9 miljoner hade anvisats. Bristen uppgick alltså till 3,21 miljoner kronor. Styrelsen hemställde för den skull, att anslaget måtte höjas till 1,175,000 kronor, vilket belopp länsstyrelserna ansett erforderligt.

Departementschefen vitsordar ödebygdsvägarnas synnerliga betydelse för brytande av isoleringen och underlättande av levnadsbetingelserna i de avlägsna bygder, som skola tillgodoses med vägar av ifrågavarande anslag. Men ehuru en höjning av anslaget sålunda anses önskvärd, har nödvändigheten av statsutgifternas begränsning förhindrat framställande av förslag i sådan riktning.

Anslaget ifråga avser icke blott att bereda väg i bygder, som sakna kommunikationsleder, utan även att skapa möjlighet för fortsatt odling, varigenom utkomst kan beredas många, som därav äro i behov. Vid bedömandet av denna fråga bör hänsyn tagas därtill, att det är jordbrukare, som äro bosatta i de trakter, som skola erhålla ödebygdsvägar. Dessa jordbrukare sakna så gott som varje möjlighet att kunna sälja några produkter, emedan de på grund av bristande kommunikationer ej kunna ordna någon avsättning. De äro sålunda ur stånd att skaffa sig ökad bärgning av sina små jordbruk. De sakna för närvarande skogsarbete, och då inga vägar finnas i orten, kunna de i regel ej heller erhålla andra förtjänstmöjligheter.

Det måste under sådana förhållanden vara uppenbart, att de människor, som äro bosatta i åsyftade bygder och som få betala sin tribut till stat, landsting, kommun och vägdistrikt liksom alla andra, befinna sig i sådan

ställning, att ett påskyndande av vägväsendets utbredning är för dem ett livsvillkor, som bör tillgodoses framför många andra såsom nödvändiga betecknade åtgärder.

Vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till byggande av ödebygdsvägar i Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands och Väster-norrlands samt vissa delar av Kopparbergs län för budgetåret 1932/1933 anvisa ett extra reservationsanslag av 1,175,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1932.

Evert Jonsson.

Carl Lindmark.

C. I. Asplund.

P. Sandström.

Gustav Rosén.

J. P. Johansson.

Karl A. Johanson.

H. Andersson.

A. J. Granström.
